

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv
Doctoribvs Reseratvs**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lvgdvni, 1659**

III. De Bono, & malo morali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

4 *Moralis Theologiae Principia*,
citum quod sine verbis aut signis, ex circumstantiis colligendum.

§. 2. 4. *Quid Liberum?* Quod positis omnibus requisitis ad agendum, absque eo quod vlla fiat in se mutatio, potest agere, vel non. Hinc Libertas in voluntate formaliter sita est, in intellectu vero radicaliter.

5. *Num actiones usum rationis praeuenientes libera sunt?* Non, quia ad has rationis aduentia requiritur.

C A P V T I I .

Vnde nam Voluntarium aut Liberum tollatur?

6. *Quidnam ergo Voluntarium seu Liberum tollit? Num Vis?* Tollit quidem Vis absoluta, nec imputatur ad culpam, quod ex illa committitur, vti in virgine stuprum, idoli adoratio, contractus cum vi initus.

7. *Num Ignorantia?* Si sit antecedens, voluntarium tollit, non consequens. Comitans autem aufert tantum negatiū; quia tollit necessariam negationem, non autem efficit inuoluntarium.

8. *Num Metus?* Est quidem Metus grauis, qui in virum constantem cadit, nec a constantia valet repelliri; & leuis, qui cadit in meticulosum. Neuter irritat contractus iure naturae; at grauis positivo iure nullos reddit. Metus igitur tollit secundum quid Voluntarium, absolute vero Voluntarium facit pro loco, & tempore.

9. *Num Concupiscentia?* Haec quidem Voluntarium auget in actu, quatenus delectabilis est. At minuit in eo quod efficit, vt in honesti ratio minus consideretur; quae vera sunt de concupiscentia consequenti ex vehementi voluntatis appetitu, & consideratione intellectus: non autem de antecedenti consensu voluntatis, & aduentiam intellectus.

C A P V T I I I .

De Bono, & Malo Morali.

10. *Cum Morale per se primò conueniat actibus humanis ex deliberatione rationis procedentibus: Quidnam est Morale?*

Examen II. De Actibus humanis.

rale? Quod pertinet ad mores. Diuiditur autem in Bonum morale, seu honestum: & Malum morale, seu dishonestum. Bonum honestum dicitur quod substantia rationali liberæ per se decens est. In honestum vero quod dedecet eandem.

11. *Vnde*nam actus morales bonitatis vel malitiae speciem accipiunt? A reali obiecto suo. Consequenter bonitas vel malitia in obiecto fundamentaliter reperitur, formaliter autem in actione. Profecto actus alij per se & præcisè ex obiecto mali sunt, alij vero propter legis positivæ prohibitionem. Actus morales alij internè conluminantur, alij vero in externam transeunt operationem. Externa moralis operatio obiectiuè quidem prior est actu interno, sed ut exercita ab actu interno posterior tanquam participans bonitatem & malitiam ab interno actu. *Actus interius & externus in genere mis faciuntne numerum;* Minime; verum actus interius voluntatis efficax si opere non completur, quia deest operandi facultas, habet quidem omnem substantiam bonitatem, vel malitiam, sed non accidentalem, quandoquidem externa executione materialiter perficitur.

CAPUT IV.

De humanarum actionum circumstantiis.

12. *Pertinentne circumstantiae ad humanarum actionum bonitatem, vel malitiam?* Pertinent quidem tanquam quædam ipsius humanæ actionis accidentia. Septem adnumerantur.

Quis, quid, ubi, quibus auxilijs, cur, quomodo, quando.

13. *Principia ergo circumstantiæ sunt finis propter quem peccatur, tempus, locus, in quibus peccatur, & persona peccans, & cum qua peccatur.*

14. *Necessumne semper has circumstantias confitori?* Minime, sed in casibus sequentibus. 1. Quando circumstantia facit mortale peccatum, quod alias erat veniale. v.g. qui dicit mendacium iocosum ut alter occidatur, seu ob fornicationem. 2. Cum circumstantia mutat speciem peccati, ita ut ex unius speciei mortali mortale alterius speciei efficiat, v.g. qui furatur in Ecclesia. 3. Cum ex circumstantia multiplicetur peccatum, quia etiam circumstantia est contra præceptum aliquod. v.g. qui furatur, ut adulteretur, duo sunt peccata, furtum, & adulterium. 4. Circumstantia, quæ secum fert